

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 12 April 2000 21:07 - Last Updated Friday, 18 April 2008 18:25

இந்த பிரதான கட்டுரையின் மையமாகும். தசீய, இன, மதத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர்கள் யார்? வல்லவனின் ஒலிக்கு முற்றைக்கு எதிரான ஓடுக்ப்படும் மக்களின் குரல்களே. இன்று உலக மக்களின் சனநாயகத்திற்கு, சமாதானத்திற்கு சவால் விடுகின்றது எனக் கருவது இன்றைய உலகில் ஒற்றைப் பொருளாதார ஒழுங்கை பாதுகாக்கக் கோருவதே யாகும்.

இன்று உலகில் சமாதானத்துக்கு, ஜனநாயகத்திற்கு சவால் விடுபவர்கள் உண்மையில் மலே நிலை வல்லரசுகளே. அதை மறுத்து அதற்கு பிச்சபிக் விரும்பும் இவர் ஓடுக்ப்பட்ட மக்களின் தசீய, இன, மத உணர்வுகள் மீது சும்மத்தி விடுவது என்பது ஆபத்தானதே.

இன்று உலகில் எப்பத்திலும் எழும் மத, இன, தசீய, நிற வாதத்தை எடுப்பின், அதன் பின்னணியில் நரேடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ மலே நிலை வல்லரசுகள் மிகத் திட்டமிட்டு இயங்குகின்றன. இந்த நெருப்பில் குளிர்காயும் ஏகாதிபத்தியங்கள், அதையே இவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டாக மீள்வதைக்கின்றனர். அதை நரேடியாகவும், மறைமுகமாகவும் முன்வைக்கின்றனர். அதையே ராதிகா குமாரசாமியும் செய்கின்றார் என்பதை மறக்கூறிய வாதம் தெளிவாக்கிறது.

அடுத்து இவர் குறிப்பிடுகிறார் ""இலங்கை தமிழ் மக்களுக்கு நீதி கிடைக்க வேண்டிடும் எனில் வன்முறைப் போராட்டமே சட்ட நிலைத் தகவுள்ள வழி என்று"" எனக் கூறி ஆயுதப் போராட்டத்தை எதிர்க்கும் இவர் ஆயுதத்தைக் கைவிடக் கோருகின்றார். இலங்கையில் ஆயுதப் போராட்டம் அல்லாத மாற்று வழியை முன்வைக்கின்றார். 1948 முதல் அவர் காட்டும் உதாரணத்தை மட்டும் கட்டுரையில் காணவில்லை. ஏன்? ஆயுதப் போராட்டம் மாற்று வழி இன்றித்தான் உருவானது என்பதை சிங்கள இனவாதிகள் மறுப்பது போல் இவரும் மறுப்பதுதான் வடிகை.

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 12 April 2000 21:07 - Last Updated Friday, 18 April 2008 18:25

ஆயுதப் பொராட்டம் தமிழ் மக்கள் மாற்று வழி இன்றித் திணிக்கப்பட்டதே ஒழிய தாமதமாக வரிந்து கொண்டல். இதில் ஆண் போராடினால் என்ன, பெண் போராடியால் என்ன அது தமிழ் மக்களின் போராட்டமே ஒழிய அதைத் தனித்தனியாக வறையுபடுத்தி அடையாளப் படுத்துவது அவசியமில்லை. ஆனால் அப்போராட்டத்தின் அரசியல் என்ன என்பது மட்டுமே ஆண் பெண்ணின் பண்பியல் மாற்றத்தை மாற்றுகின்றது.

""..... அவர்கள் தமது பெண்மையைக் கைவிடும் பலவந்தம் ஏற்படுகின்றது..."" எனக் கூறி பெண்மை என்பதை நியாயப்படுத்த விரும்புகின்றார். பெண்மை என்பது ஆண்டாண்டு காலமாக ஆண்ணளால் உருவாக்கப்பட்ட வரையறையே ஒழிய பெண்களால் உருவாக்கப்பட்ட வரையறை அல்ல. பெண் நிலைவாதியான இவர் அதைக் காண மறுப்பது ஏன்? பெண்மை என்பது ஆண்களால் திணிக்கப்பட்டதே ஒழிய, பெண்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு பிரிவோ, மக்களின் இயன்பான கண்டு பிடிப்போ அல்ல.

""..... சங்க கால இலக்கியத்தில் பாண்டித்தியம் பற்றாக்கவன் அவர்கள் கன்னிப் பெண்கள் எதிரியுடன் போர் புரிவதற்கென உண்மையில் ஒரு முறைமை ரீதியாக ஆட்சரேப்பு செய்யப்பட்ட ஒரு முன் நிகழ்வைக் கூற முடியுமா?"" எனக் கோட்டு சவால் விடுகின்றார்.

ஒரு பெண் நிலைவாதி அதுவும் பெண்ணாக இருந்து இக்கோள்வியைக் கடைப்பது எனக்கு அதிர்ச்சியை ஊட்டுகின்றது. மனித இனத்தின் அரம்பத்திலேயே பெண்கள் தலமை தாங்கியதும் மற்றைய குழுக்களுடன் யுத்தத்தில் ஈடுபட, பெண் உட்பட பெண் தலமையில் போராடியது மனித இன வரலாறு. சங்க கால இலக்கியம் என்பது பெண்கள் அடமையாகப்பட்ட பின் எழுதப்பட்டதே ஆகும். அப்போது பெண்கள் பிள்ளை பற்றவும், Nணை மகிழ்சிக்கவும், அணுகு சுவை செய்யவும் என வரையறுக்கப்பட்ட பின் எழுதப்பட்டதே சங்க கால இலக்கியமாகும்.

